

Verslag Bosuilenmonitoring Amsterdamse Bos 2019.

Door Fred en Henk-Jan Koning.

Voorafgaand aan het broedseizoen werden er weer een aantal kasten vervangen die slecht waren en er werden ook een aantal kasten bijgehangen op plekken waar geen oude kasten meer in de buurt hingen. Alle kasten werden door de boswachterij van het Amsterdamse bos geleverd waarvoor wij zeer dankbaar zijn. Ze hebben er zelfs een aantal extra geleverd die in de Amsterdamse Waterleiding duinen gebruikt worden.

Afbeelding 1 en 2: alle uilen die gevangen worden, worden gewogen, bekeken en opgemeten om de leeftijd, het geslacht en de conditie te kunnen bepalen.

In het broedseizoen 2018-2019 werden er 18 verschillende bosuilen gevangen in 15 verschillende territoria: 6 in de herfst van 2018 en 12 in het voorjaar van 2019. Van de 18 waren er 11 niet geringd (3 mannetjes en 8 vrouwtjes) en dus nieuw voor ons. De andere 7 (alleen vrouwtjes) waren wel geringd en dus al eens eerder door ons gevangen. Drie van de nieuwe uilen waren eerstejaars vrouwtjes en waren dus ook echt nieuw in het bos. De andere 8 waren al ouder en leefden dus waarschijnlijk al langer in het bos maar waren kennelijk nog niet eerder door ons gevangen. Ook in de herfst van 2019 werden er tot slot nog 3 vrouwtjes uilen gevangen waaronder 1 nieuwe oudere uil. De andere 2 waren al geringd.

In 13 kasten werden eieren gelegd, 1 nest minder dan vorig jaar. Maar bij die van vorig jaar zaten twee nesten van uilen die opnieuw waren begonnen. Eigenlijk hadden we dus 1 paar meer dat eieren legde. Helaas gingen er wederom vrij veel nesten mis. Bij 1 nest was dat niet zo verwonderlijk, toen we die kast bezochten troffen we er een broodmagere uil

met twee eieren aan. Er was toen overduidelijk al iets mis, normaal hoort een uil in topconditie te zijn om een maand op eieren te kunnen blijven broeden. Sindsdien hebben we haar ook niet meer terug gevangen. In twee van de andere mislukte nesten broedden twee eerstejaars uilen en ook die mislukken vaak doordat zulke jonge dieren nog geen ervaring hebben of niet goed in conditie zijn. Wat de overige vijf mislukte nesten betreft is het gissen. Helaas wordt er deze jaren nog volop gekapt in het vroege voorjaar vanwege de vele dode bomen door essentaksterfte en de gevaren die die dode bomen opleveren voor wandelaars. Vanaf begin januari zijn de uilen al gevoelig voor verstoring rond hun nestkasten en als ze eenmaal van hun eieren verjaagd zijn blijven ze weg zolang er nog gewerkt wordt in de buurt. Hun eieren koelen dan af en dan heeft het geen zin meer om nog verder te broeden. Daarnaast kunnen er ook nog natuurlijke factoren een rol spelen zoals marters. We vonden daar dit jaar geen aanwijzingen voor maar kunnen ze ook niet uitsluiten. Ook kan natuurlijk

de partner van een broedende uil wegvallen waardoor ook het broedende vrouwtje de eieren zal moeten verlaten om zelf weer te gaan jagen.

Bij de vijf overgebleven nesten ringden we 21 jongen waarvan er 1 stierf voor hij uitvlog. Er vlogen dit jaar toch bijna drie keer zoveel jongen uit als in 2018 (20 tegenover 7).

Afbeelding 3: het ringen van de jonge bosuilen.

De aangetroffen prooidierresten van de bosuilen in 2020.

	Soort:	Aantal:
Zoogdieren: 442		
	bosmuis	305
	rosse woelmuis	91
	veldmuis	41
	bruine rat	2
	woelrat	1
	mol	2
Vogels: 6		
	merel	1
	zanglijster	2
	roodborst	1
	winterkoning	1
	tjiftjaf	1
Amfibieën: 4		
	kikker (<i>rana spec.</i>)	4
	Totaal:	452

De muizenstand was dan ook veel beter dan vorig jaar, toen vonden we vooral veel vogels en kikkers in de prooiresten terug en relatief weinig muizen. Dat duidde op een slecht muizenjaar want in slechte muizenjaren schakelen de uilen over op alternatieven prooidieren zoals vogels en kikkers. Dit jaar was dat dus wel even anders, van de 452 prooien die we konden determineren waren er 437 muizen. Er zaten slechts 6 vogels bij en maar 4 kikkers (zie tabel).